

Nowinki szkolne

W tym numerze:

- Wydarzenia szkolne
- ☺ Andrzejki - wróżby i magia
- ☺ Mikołajki – odwiedziny Świętego
- ☺ Pluszowy Miś – przyjaciel dzieci
- ☺ Dzień Wolontariatu
 - Skąd wzięła się choinka?
 - Wywiad z siostrą
 - Ze świata przyrody-renifery
- ☺ Laponia – siedziba Mikołaja
 - rozrywka

Uczniom, Nauczycielom i Rodzicom Życzymy zdrowych i pogodnych Świąt Bożego Narodzenia. Niech ten czas spędzony w gronie najbliższych napętni Wasze serca spokojem i radością. Niech błogosławieństwo Bożego Dzieciątka towarzyszy Wam przez całe Wasze życie, a szczerze i najpiękniejsze Bożonarodzeniowe życzenia spełniają się w każdym momencie.

Członkowie kola dziennikarskiego

Przedszkolak pyta kolegę:

- Co dostałeś na gwiazdkę?
- Trąbkę.
- Mówiłeś, że dostaniesz lepsze prezenty!
- To super prezent! Dzięki niej zarabiam codziennie złotówkę!
- W jaki sposób?
- Tata mi daje, żebym przestał trąbić!

Ten Nastrój

Są święta w naszym kalendarzu najdroższe i najbliższe, bo wywołują fale marzeń najczulszych i najmilszych.

Ten nastrój wszystkim się udziela, ogarnia serca, dusze radością szczęścia i wesela i czystych, wielkich wzruszeń.

Ich dziwny czar ten nastrój stwarza dla życia najważniejszy, rozlewa się na ludzkich twarzach uśmiechem najpiękniejszym.

Krystyna Chojecka

ZE ŚWIATA PRZYRODY

ZE ŚWIATA PRZYRODY

Renifer – pomocnik Mikołaja?

Renifery Świętego Mikołaja – tworzą zaprzęg dziewięciu latających reniferów, które tradycyjnie ciągną sanie Świętego Mikołaja i pomagają mu dostarczać bożonarodzeniowe prezenty. Zwykle wymienia się: Kometka, Amorka, Tancerza, Pyszałka, Błyskawicznego, Fircyka, Złośnika, Profesorka oraz Rudolfa. Ich imiona bazują na tych wymienionych w wierszu Clementa C. Moore z 1832 r., który prawdopodobnie przyczynił się do spopularyzowania reniferów jako symboli Bożego Narodzenia.

Czy wiecie, że renifery, jako zwierzęta żyjące na co dzień w ostrym i trudnym klimacie, wykształciły szereg cech charakterystycznych i odmiennych niż inne zwierzęta jeleniowate. Mają bardzo gęste owłosienie, z długą grzywą na szyi widoczną szczególnie u samców. Wyjątkowo gęsta sierść chroni przed mrozem. Wiosną renifery linieją, na chwilę pozostając w „sukni letniej” o ciemnym kolorze, aby wkrótce zacząć nakładać z powrotem zimowe, białoszare futro. Pysk renifera również jest owłosiony, co zapewnia ochronę przed zimnem podczas żerowania w śniegu. Nogi kończą się mocnymi, szeroko rozstawionymi racicami, ułatwiającymi poruszanie się po śniegu zimą i bagnistym terenie podczas wiosenno – letnich roztopów. Co ciekawe, zarówno samce, jak i samice reniferów nakładają poroże. U samca służy ono do walki o samice podczas jesiennej rui (przypadającej na okres od września do listopada), po czym zostaje zrzucone. Samice, choć obdarzone są mniejszym porożem, zrzucają je dopiero późną wiosną (maj), po urodzeniu potomstwa. Poroże służy samicy do ochrony małego cielaczka w pierwszym okresie życia. Renifery są roślinożerne. Żywią się trawami, bylinami i porostami (wśród których przysmakiem jest chrobotek reniferowy). Zimą reny potrafią wykopać pożywienie spod grubej warstwy śniegu. Szukają wtedy m.in. zmarzniętych jagód, pączków krzewów, pędów i nasion roślin. Potrafią doskonale trawić nawet zamrożony pokarm. Wśród ludów, które zamieszkują tereny naturalnego występowania reniferów, zwierzęta te pełnią kluczową rolę gospodarczą. Jest to szczególnie widoczne wśród społeczeństw tradycyjnych, nie objętych wysokim stopniem rozwoju cywilizacyjnego. Renifery służą jako zwierzęta juczne, wierzchowe i pociągowe. Dostarczają mleka, mięsa skór i kości.

Renifery zamieszkują północne tereny Europy i Azji.

Podgatunek renifera żyjący na kontynencie

północnoamerykańskim określanym jest zaś nazwą „karibu”.

Laponia obejmuje ogromny obszar, w którego skład wchodzi zarówno Półwysep Kolski w Rosji, jak i północne tereny Finlandii, Szwecji i Norwegii. Na jej terenie leży także **Rovaniemi**, fińskie miasto tuż pod kołem podbiegunowym, które kryje niezwykłą atrakcję. To właśnie tu, pośród śniegów Laponii, znajduje się **wioska św. Mikołaja**. Według miejscowych legend, to stąd ma on wyruszać każdego roku w podróż po całym świecie, na saniach wypełnionych prezentami, ciągniętych przez renifery. Jak wygląda siedziba św. Mikołaja?

Wioska św. Mikołaja znajduje się kilka kilometrów na północ od centrum miasta. To prawdziwa atrakcja turystyczna nie tylko dla dzieci, ale i dla dorosłych.

Na terenie wioski znajduje się także **poczta św. Mikołaja**. To tu dochodzą listy od dzieci z całego świata. Adres, na który można wysłać listy to:

**Santa Claus, Arctic Circle,
96930 Rovaniemi, Finlandia**

Historia choinki

Wielkie i całkiem malutkie, jodły, świerki, i sosny – nikt z nas nie wyobraża sobie Bożego Narodzenia bez choinki. W okresie przedświątecznym iglaste drzewka otaczają nas na każdym kroku. Skąd u nas zwyczaj ubierania choinki? Jaka jest historia tej najpopularniejszej bożonarodzeniowej dekoracji?

W Polsce jest to jedna z najnowszych tradycji wigilijnych, bo pojawiła się u nas dopiero na przełomie XVIII i XIX wieku, a przywędrowała z Niemiec. Początkowo **dekorowanie choinki** przyjęło się tylko w miastach. Na wsi długo dominowała ludowa ozdoba, tak zwana „podłaźniczka”. Była to ucięta gałąź sosny, świerku lub jodły wieszana pod sufitem. Na niej również wieszano dekoracje, które potem przeniesiono właśnie na choinkę.

Ubieranie choinki przyjęło się w domach katolickich, jednak nie od razu zostało zaaprobowane przez Kościół. Tradycja ta istniała już u pogan i miała charakter magicznego rytuału mającego zapewnić ludziom bezpieczeństwo, dostatek, zdrowie i szczęście. **Dekoracje na choinkę** były swego rodzaju talizmanem dla domu i chroniły go przed złymi duchami. Tradycyjnie ubiera się sosnę lub jodłę. Według ludowych wierzeń drzewo, zwłaszcza iglaste, jest uważane za symbol życia, odradzania się, trwania i płodności. Według wierzeń kościelnych zieleń choinki symbolizuje nadzieję. W drzewku bożonarodzeniowym kryje się zarówno świecka, jak i kościelna symbolika. Jego zielony kolor oznacza witalność i narodziny życia. **Choinkowe dekoracje** nigdy nie były przypadkowe. Dawniej na drzewku wieszano ciastka, orzechy, jabłka, kawałki opłatka, także ozdoby z papieru, czy słomy. Zawsze na gałązkach umieszczano zapalone świeczki i zimne ognie. Niektóre z tych dekoracji są wieszane na drzewkach do dnia dzisiejszego. Każdy element ma swoją własną symbolikę:

Jabłka: mają zapewnić zdrowie i urodę, według wierzeń kościelnych symbolizują rajska jabłoń.

Orzechy: zawijane w sreberka przynoszą dobrobyt i siłę.

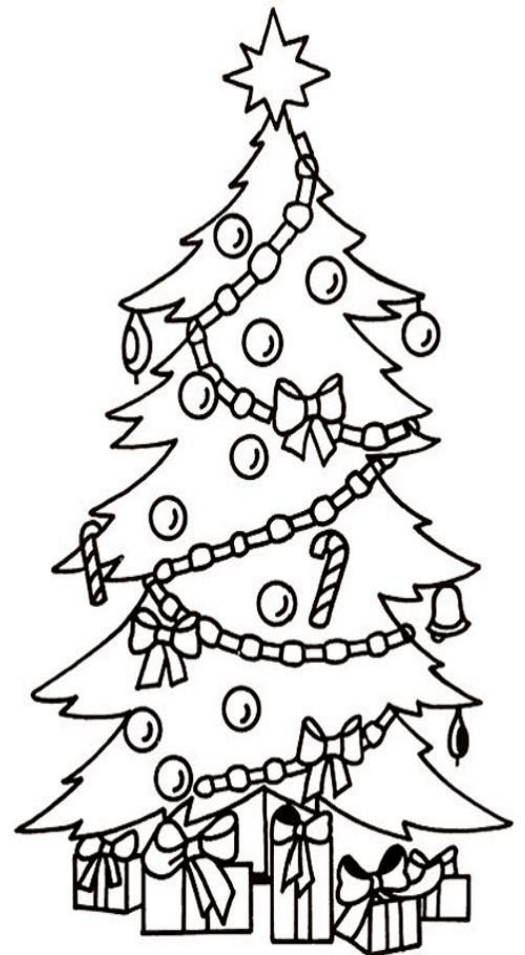
Łańcuchy: wzmacniają rodzinne więzi.

Światelka: to światło broniące przed ciemnościami i złem.

Gwiazda betlejemska: ma pomagać w powrotach do domu.

Dzwoneczki: oznaczają dobrą nowinę i radość

Może ktoś pomoże choince ładnie się ubrać?

To jest wasza choineczka,
na jej szczycie jest gwiazdeczka.
A pod szczytem pajac skacze,
bombki błyszczą,
kaczka kwacze.
Stoi sobie, błyszczy, świeci...
I raduje wszystkie dzieci.

Andrzejki.

25 listopada w naszej szkole odbyły się

Było dużo różnych zabaw, wróżb i konkursów dla dzieci. Do szkoły przyszły dzieci przebrane za cyganki, księżniczki, wampiry, oraz magowie. Wśród wymyślnych strojów znalazł się królik, a, nawet był jeden diabeł. W konkursie na najciekawszy strój zwyciężył Kacper Leszczyński. Dzieci przyszły z rodzicami. Bardzo lubimy Andrzejki.

Patrząc na takie pomysły i kolorowe stroje zwycięzców było wielu. Nie dziwimy się jury, że miało trudny wybór. My myślimy, że wszyscy, którzy przyszli na ten wieczór w przygotowanym stroju byli zwycięzcami.

Na andrzejkowe wróżby należy patrzeć z przymrużeniem oka. Ten wieczór spędzony w towarzystwie koleżanek i kolegów będziemy długo pamiętać.

Tańcom i podskokom w rytm muzyki nie było końca. Każdy mógł się bawić i dokazywać na parkiecie, zużywając swoją energię w sposób pożyteczny, dając upust swoim emocjom.

Żałujemy, że andrzejki są tylko raz w roku. Będziemy szukali w kalendarzu innych świąt przy których można się wspólnie bawić, rywalizować i oczywiście tańczyć. Nie byłoby takiej udanej zabawy bez pracy, czasu i zaangażowania naszych nauczycieli i wychowawców, którym bardzo dziękujemy. Liczymy na ich pomysłowość przy następnych potańcówkach.

N
W
C
Y
Ń
C
I
A
S
N
K
O
Ź
Y

Świątowy Dzień Pluszowego Misia

Zaprosiliśmy misie do zabawy.

25 listopada świętowały wszystkie misie, duże i małe, kolorowe i bure, pluszaki towarzyszące dzieciom od najmłodszych lat. Nasza społeczność szkolna pamiętała o imieninach kochanego misia. Świętowanie rozpoczęliśmy kilka dni wcześniej poprzez udział w konkursach. Uczniowie klas 0-II przygotowali prace na konkurs plastyczny, uczniowie klas III-VI przygotowali prace na konkurs literacki. W tym roku wyjątkowo duża grupa uczniów wzięła udział w konkursach. Prace można było podziwiać na gazetce. Każdy uczestnik zabawy otrzymał drobną nagrodę. Oprócz konkursu przygotowaliśmy wiersze i piosenki, które dedykowaliśmy misiom.

MIKOŁAJKI

obchodzone są tradycyjnie 6 Grudnia jako wspomnienie Świętego Mikołaja, biskupa Miry. Rankiem tego dnia dzieci, które przez cały mijający rok były grzeczne znajdują prezenty, ukryte pod poduszką, albo tak jak u nas, w szkole.

7 grudnia, wszystkie dzieci w przedszkolu i szkole czekały na niezwykłego gościa – Mikołaja. Już od samego rana dzieci pytały, kiedy będzie Mikołaj. Na jego cześć niektóre dzieci włożyły na głowę charakterystyczną czerwoną czapkę, by było bardzo Mikołajkowo. Otrzymane prezenty stanowiły dopełnienie tego niezwykłego dnia.

Święty Mikołaj-postać starszego mężczyzny z białą brodą, ubrany w czerwony strój, który wedle różnych legend i bajek w okresie świąt Bożego Narodzenia rozwozi dzieciom prezenty saniami ciągniętymi przez zaprzęg reniferów. Według różnych wersji zamieszkuje wraz z grupą elfów Laponię lub Biegun Północny.

Mikołaj w towarzystwie pięknych elfów.

Uśmiechnięte buzie i duże prezenty świadczą o udanym dniu, Chyba warto było być grzecznym???

WYWAJEKJA KROTHIINI

8 grudnia grupa rekonstrukcji historycznych „Polanie” zaprosiła naszych uczniów na dobrą zabawę oraz pokaz historyczny pt. „Słowianie” W programie znalazły się: -geneza i pochodzenie Słowian, - zapoznanie się z życiem, zwyczajami i kulturą słowiańską, - prezentacja strojów słowiańskich.

Odbyła się także prezentacja oręża i sposobów walki:

- narzędzia kar i tortur,
- turnieje rycerskie,
- kącik ciekawostek (alfabet i gra słowiańska oraz narzędzia z życia codziennego).
- zabawy z udziałem uczniów oraz dużo uśmiechu,

Zabawa była wspaniała a przy tym zyskaliśmy dużo wiadomości dotyczących początków Państwa Polskiego.

To była trudna walka, ale koleżanka została uratowana, każdy chciałby mieć takiego rycerza.

Więcej zdjęć z tego i innych wydarzeń szkolnych na stronie szkoły.

Chcemy przypomnieć, że nadal prowadzimy akcję zbierania plastikowych nakrętek na pomoc chorej dziewczynce oraz zbieramy karmę, garnki i koce dla bezdomnych zwierząt ze schroniska Azyl w Białej Podlaskiej.

Wolontariusze są wśród nas

Uczniowie klasy III wraz z opiekunem przygotowali przedstawienie o Adamie, który jako wolontariusz pomaga różnym ludziom- swoim kolegom i koleżankom, starszej pani Stefci oraz odwiedza dzieci w szpitalu. Przedstawienie to zostało zaprezentowane z okazji Światowego Dnia Wolontariatu, który obchodzony jest każdego roku w dniu 5 grudnia.

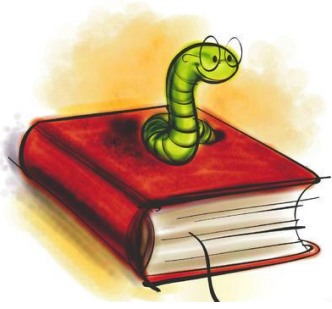

Członkowie koła Wolontariatu

WYWIAD

W tym numerze zapraszamy do przeczytania wywiadu przeprowadzonego przez brata z siostrą .

- **Jaką panią najbardziej lubisz?**

- *Lubię wszystkie panie, ale najbardziej lubię Panią Beatę.*

- **Czy masz koleżankę?**

- *Mam nawet trzy koleżanki: Lenkę, Oliwkę i Natalkę. Bardzo lubię się z nimi bawić.*

- **W co lubisz się bawić ze swoimi koleżankami?**

- *Bardzo fajnie nam się bawi we wszystkie zabawy w przedszkolu, ale najchętniej bawimy się w „Dwóm tańczyć się zachciało” i w „Różyczkę”.*

- **Co byś robiła gdybyś była pełnoletnia?**

- *Lubię zwiedzać nowe miejsca więc bym jeździła na wycieczki.*

- **Czy masz jakieś marzenie?**

- *Marzę o kotku który nigdy nie rośnie.*

- **Czy lubisz chodzić do szkoły?**

- *Uwielbiam! Szkoła jest naj, naj, naj. Mogę się tutaj nauczyć wielu nowych rzeczy, pobawić się, pośpiewać piosenki.*

- **Co najczęściej robisz w domu?**

- *W domu dużo rysuję i tańczę.*

- **Kim będziesz w przyszłości?**

- *W przyszłości bardzo chcę zostać piosenkarką, ponieważ lubię śpiewać piosenki.*

- **Jaka jest twoja ulubiona liczba?**

- *Moja ulubiona liczba to 100.*

- **Jaką potrawę lubisz najbardziej?**

- *Lubię naleśniki, te w wykonaniu mamy są najlepsze.*

Dziękuję Ci Anitko za rozmowę, życzę Ci powodzenia w spełnieniu Twoich marzeń.

Twórczość uczniów

Opowiadania, wiersze,
rymowanki o Misiu

Miś Franek

Był późny wieczór. Wszyscy kładliśmy się spać. Ja zasypiałem ze swoim pluszowym misiem Frankiem. Jednak gdy budziłem się codziennie rano miś leżał na półce. Myślałem, że to mama odkłada go na miejsce. Jednak tego wieczoru nie mogłem długo zasnąć. Gdy wszyscy już zasnęli ja usłyszałem kroki po dywanie. Otworzyłem oczy i zobaczyłem mojego misia, który ustawia porzucane zabawki. Od tamtej nocy staram się sprzątać swoje zabawki sam. A miś Franek śpi już ze mną do samego rana.

Sebastian Pawłowski kl III

Przedszkolny miś

Pewnego razu, gdy Ala szła do szkoły zabrała swego misia. On był jej najlepszym pluszakiem. Pokazała go Oli i Amelce. Amelka też zabrała swojego misia Pandę. Gdy dziewczynki bawiły się razem ze swoimi misiami zadzwonił dzwonek, wszystkie dzieci wybiegły z klasy. Tak samo zrobiły dziewczynki. Mamy czekały na nie koło przedszkola. Lecz Ala i Amelka zapomniały swoich pluszaków. Wtedy miś Ali się obudził i podbiegł do misia Amelki, a potem wyszli na dwór umyć łapki. Miś Ali zaproponował zabawę w berka. Bawili się naprawdę super, potem w chowanego i w ciuciubabkę. Lecz już robiło się coraz ciemniej, aż stwierdzili, że muszą wracać do przedszkola., ponieważ na pewno jutro wrócą po nie właścicielki. Wtedy oba misie położyły się na mięciutkim klocku i zasnęły. Następnego dnia Ala i Amelka wróciły do przedszkola i znalazły swoje pluszaki. Znowu się razem z nimi bawiły. Ale teraz już pamiętały, żeby zabrać swoje misie do domów. Od tego dnia Ala i Amelka po zabawie w przedszkolu zabierają swoje pluszaki i odkładają na półkę.

Weronika Szoplik kl III

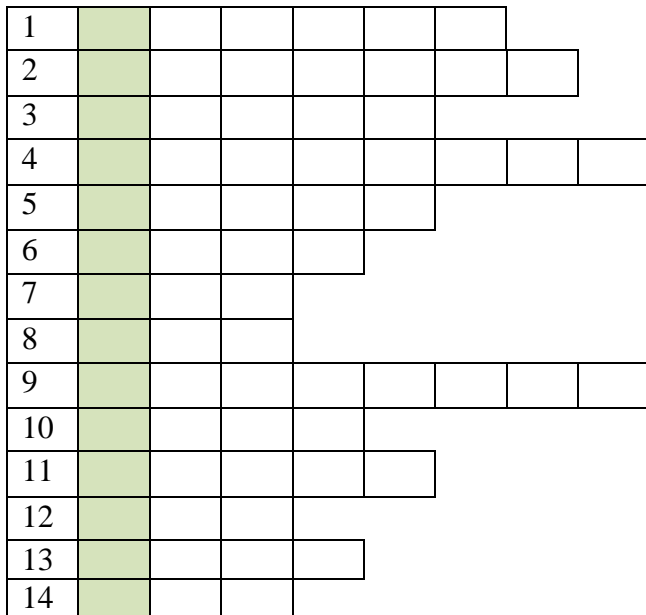
Za górami, za lasami żył sobie miś Tedi. Mieszkał w lesie w małej, drewnianej chatce ze swoją mamą Sarą, tatem Bruno i siostrą Sisi. Pewnego dnia tata Bruno powiedział, że dzisiaj pójdziemy na piknik. Wszyscy ucieszyli się. Mama przygotowała koszyk. Włożyła do niego kocyk, talerze, sztucce, plaster miodu, kanapki, sok i ciasteczka zbożowe. A gdzie będzie ten piknik? – zapytał Tedi. Nad strumykiem powiedziała mama. Tedi spakował szybko swój plecak podróżnika i ukrył tam najpotrzebniejsze skarby. Tato miś odpalił samochód i powiedział: czy wszyscy mają zapięte pasy? – zapytał tato. Tak – powiedzieli. Więc ruszajmy – powiedział tato miś. Dojechalśmy – powiedziała mam. Ted wyciągnij koszyk piknikowy i swój plecak z bagażnika – powiedział tato miś. Mama rozłożyła kocyk i wszyscy zabrali się do jedzenia, potem bawili się w chowanego. Ale zabawa nie trwała zbyt długo, gdyż zaczął padać deszcz. Wszyscy pobiegli do samochodu. W drodze powrotnej wstąpili do babci i dziadka. Tedi i Sisi opowiedzieli swoją przygodę dziadkowi. Słuchał ich z ogromną ciekawością.

Julia

Pietruczuk kl. III

Sprawdź się i rozwiąż krzyżówkę

- 1 Wisi na choince.
- 2 Dzielisz się nim w czasie kolacji wigilijnej.
- 3 Mała żaba.
- 4 Mieszka w igloo.
- 5 Do jazdy po śniegu.
- 6 Obchodzi imieniny 24 grudnia.
- 7 Chodzi do tyłu.
- 8 Imię dziewczynki z III kl.
- 9 Ptak, który leczy drzewa.
- 10 Pora roku ze śniegiem i bałwanem.
- 11 Duży w kinie.
- 12 Bałwan ma go z marchewki.
- 13 Mają ją: sosna, jodła i świerk.
- 14 Towarzyszka Adama.

*Litery czytane z góry na dół utworzą
hasło krzyżówki.*

ŚWIĄTECZNE ŻYCZENIA

„Jeśli człowiek chce, to znajdzie czas
dla najbliższych.

Jeśli człowiek chce, to od razu staje
się miłszy i lepszy.

Jeśli człowiek chce, to świąteczny
nastrój może mieć nie tylko od święta.

Jeśli człowiek chce, to może.”

Wspaniałych, pysznych, ośnieżonych
i radosnych Świąt Bożego Narodzenia,
magicznej atmosfery wigilijnego wieczoru
i niepowtarzalnych chwil w rodzinnym
gronie, a w Nowym 2016 Roku samych
dobrych i szczęśliwych dni uczniom i ich
rodzicom

Życzy Rada Pedagogiczna

Redakcja gazetki: Julia Pietruczuk, Weronika Szoplik, Julia Malenik,
Aleksandra Bobryk, Barbara Gasiuk, Amelia Flis, Anita Niedźwiedziuk,
Krzysztof Niedźwiedziuk

Opiekun: Barbara Grzesiuk

Uśmiechnij się !!!

Kelner szybkim krokiem
podchodzi do stolika i mówi:

- Pan przewrócił filiżankę z kawą i zalał obrus!
- Ależ skąd! Ta kawa była tak słaba, że sama się przewróciła!

.....
- Czy może mi pan powiedzieć co ta mucha robi w mojej zupie?

- Kelner pochyła się i przez chwilę wpatruje w talerz. Drogi panie wygląda na to że pływa.

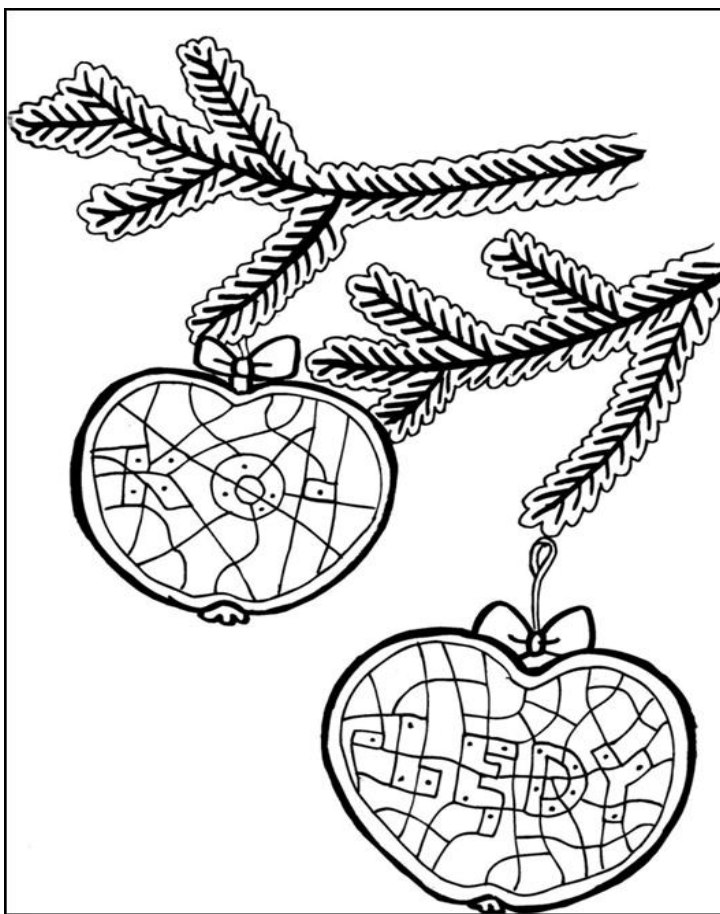
W sklepie zoologicznym

- Mają państwo sweterki dla psów?
- Tak, oczywiście.
- Wezmę czerwony.
- Ale proszę przyprowadzić psa na przymiarke.
- Nie mogę...to ma być niespodzianka.

- Panie dyrektorze , czy mógłbym otrzymać dzień urlopu, by pomóc teściowej przy przeprowadzce ?
- Wykluczone!
- Bardzo dziękuję, wiedziałem że mogę na pana liczyć.

PORA NA ŁAMANIE GŁÓWKI

Zamaluj pola z kropką na czerwono i odczytaj hasło. Pomaluj cały rysunek ulubionymi kolorami.

Odgadnij podchwytliwe zagadki:

Co jest dłuższe wąż czy żmija?

(żmija, bo ma pięć liter)

Czemu owca jest smutna?

(bo ma męża barana)

Co zrobić, gdy zobaczy się latającego słońca?

(obudzić się)